

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 545

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 19 iunie 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
76.	— Ordin al ministrului afacerilor interne pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului afacerilor interne nr. 142/2018 privind aprobarea componentei și Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei pentru relația cu industria națională de apărare și a Procedurii de acordare a avizului prealabil necesar autorizării operatorilor economici privind desfășurarea de activități pentru realizarea de produse militare, sensibile și strategice și/sau prestarea serviciilor aferente.....	2–3
77.	— Ordin al ministrului afacerilor interne pentru modificarea și completarea Regulamentului de organizare și funcționare a Direcției generale logistice, aprobat prin Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 144/2016	4–5
	ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
18.	— Normă pentru modificarea Normei nr. 18/2009 privind operațiunile de încasări și plăți efectuate prin conturile fondului de pensii facultative, aprobată prin Hotărârea Consiliului Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private nr. 26/2009.....	6
19.	— Normă pentru modificarea și completarea Normei nr. 15/2009 privind operațiunile de încasări și plăți efectuate prin conturile fondului de pensii administrat privat, aprobată prin Hotărârea Consiliului Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private nr. 23/2009	7
	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
	Decizia nr. 18 din 13 martie 2023 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	8–16

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului afacerilor interne nr. 142/2018 privind aprobarea componenței și Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei pentru relația cu industria națională de apărare și a Procedurii de acordare a avizului prealabil necesar autorizării operatorilor economici privind desfășurarea de activități pentru realizarea de produse militare, sensibile și strategice și/sau prestarea serviciilor aferente

În temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 142/2018 privind aprobarea componenței și Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei pentru relația cu industria națională de apărare și a Procedurii de acordare a avizului prealabil necesar autorizării operatorilor economici privind desfășurarea de activități pentru realizarea de produse militare, sensibile și strategice și/sau prestarea serviciilor aferente, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1081 din 20 decembrie 2018, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul ordinului se modifică și va avea următorul cuprins:

„ORDIN

privind aprobarea componenței și a Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei pentru relația cu industria națională de apărare și a Procedurii de acordare a avizului prealabil necesar autorizării operatorului economic pentru a desfășura activitățile necesare realizării de produse militare, sensibile și strategice și/sau serviciile aferente acestora, precum și autorizării prelabile a operatorului economic pentru a-și realiza capacități de producție și/sau servicii pentru apărare”

2. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Se aprobă Procedura de acordare a avizului prealabil necesar autorizării operatorului economic pentru a desfășura activitățile necesare realizării de produse militare, sensibile și strategice și/sau serviciile aferente acestora, precum și autorizării prelabile a operatorului economic pentru a-și realiza capacități de producție și/sau servicii pentru apărare, prevăzută în anexa nr. 3.”

3. În anexa nr. 1, punctul 4 se abrogă.

4. În anexa nr. 2, la articolul 2, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Președintele Comisiei este directorul general al Direcției generale de protecție internă.”

5. În anexa nr. 2, articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Membrii Comisiei sunt reprezentanți cu funcție de conducere, desemnați potrivit art. 1 alin. (2).”

6. În anexa nr. 2, la articolul 4, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Secretariatul Comisiei este asigurat de către Direcția generală de protecție internă.”

7. În anexa nr. 2, la articolul 4 alineatul (2), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) ține evidența și gestionează baza de date privind operatorii economici care solicită avizarea prealabilă, în vederea autorizării/autorizării prelabile.”

8. În anexa nr. 2, la articolul 5 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) acordă avizul prealabil necesar autorizării operatorului economic pentru a desfășura activitățile necesare realizării de produse militare, sensibile și strategice și/sau serviciile aferente acestora, precum și autorizării prelabile a operatorului economic pentru a-și realiza capacități de producție și/sau servicii pentru apărare, necesare utilizării de către structurile Ministerului Afacerilor Interne;”

9. În anexa nr. 2, la articolul 5 alineatul (2), litera h) se modifică și va avea următorul cuprins:

„h) asigură reprezentarea Ministerului Afacerilor Interne în activitățile de colaborare ce vizează promovarea pe piața externă a produselor și a serviciilor furnizate de către operatorii economici naționali, la solicitarea Ministerului Economiei;”

10. În anexa nr. 2, la articolul 5 alineatul (2), după litera i) se introduce o nouă literă, lit. i¹), cu următorul cuprins:

„i¹) stabilește și asigură reprezentarea Ministerului Afacerilor Interne la activitățile de verificare a operatorilor economici care au capacități cuprinse în Planul de mobilizare a economiei naționale pentru apărare și care sunt autorizați de către ministerul de resort fără avizul prealabil din partea instituțiilor din cadrul Forțelor Sistemului Național de Apărare, în condițiile art. 6 alin. (5) lit. m¹) din Legea nr. 232/2016 privind industria națională de apărare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, la solicitarea Ministerului Economiei;”

11. În anexa nr. 2, articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — În îndeplinirea atribuției prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), Comisia aplică procedura prevăzută în anexa nr. 3.”

12. În anexa nr. 2, articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) În îndeplinirea atribuțiilor specifice, Comisia adoptă hotărâri, cu votul a cel puțin două treimi din numărul membrilor prezenți.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), hotărârile emise în îndeplinirea atribuției stabilite la art. 5 alin. (1) lit. a) se adoptă potrivit procedurii prevăzute la art. 6 din anexa nr. 3.”

13. În anexa nr. 2, la articolul 10, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Comisia întocmește procese-verbale ce conțin succint rezultatele analizei/evaluării/dezbaterei și hotărârile adoptate cu privire la tematica din ordinea de zi, precum și motivările specifice acordării avizului prealabil, după caz, care se semnează de participanții la ședință. După semnarea proceselor-verbale, hotărârile Comisiei sunt obligatorii pentru structurile prevăzute în anexa nr. 1.

(3) Procesele-verbale de ședință, precum și orice alte documente ale Comisiei se arhivează la secretariat. Procesele-verbale ale ședințelor de lucru ale Comisiei se clasifică, după caz, conform prevederilor legale.”

14. **Titlul anexei nr. 3 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„PROCEDURA

de acordare a avizului prealabil necesar autorizării operatorului economic pentru a desfășura activitățile necesare realizării de produse militare, sensibile și strategice și/sau serviciile aferente acestora, precum și autorizării prelabile a operatorului economic pentru a-și realiza capacități de producție și/sau servicii pentru apărare”

15. **În anexa nr. 3, articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Obiect și domeniu de aplicare

Art. 1. — Prezenta procedură stabilește condițiile și regulile privind avizarea prealabilă de către Ministerul Afacerilor Interne (MAI) în vederea autorizării operatorului economic pentru a desfășura activitățile necesare realizării de produse militare, sensibile și strategice și/sau serviciile aferente acestora, precum și autorizării prelabile a operatorului economic pentru a-și realiza capacități de producție și/sau servicii pentru apărare.”

16. **În anexa nr. 3, articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Avizul prealabil

Art. 3. — Avizul prealabil se acordă la solicitarea Ministerului Economiei, pe baza analizei/evaluării/dezbaterii desfășurate de Comisia pentru relația cu industria națională de apărare, denumită în continuare *Comisia*, de către Direcția generală de protecție internă din Ministerul Afacerilor Interne, denumită în continuare *structură competentă*, în vederea autorizării operatorului economic pentru a desfășura activitățile necesare realizării de produse militare, sensibile și strategice și/sau serviciile aferente acestora, precum și autorizării prelabile a operatorului economic pentru a-și realiza capacități de producție și/sau servicii pentru apărare.”

17. **În anexa nr. 3, articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Cerințe pentru avizare prealabilă

Art. 4. — (1) Structura competentă verifică corectitudinea solicitărilor de avizare prealabilă și a documentelor însoțitoare transmise de Ministerul Economiei și inițiază procedura de acordare a avizului prealabil.

(2) Pentru solicitarea de avizare prealabilă, în scopul autorizării operatorului economic pentru a desfășura activitățile necesare realizării de produse militare, sensibile și strategice și/sau serviciile aferente acestora, documentația completă pusă la dispoziția Comisiei de către Ministerul Economiei este cea stabilită la art. 3 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 232/2016 privind industria națională de apărare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 611/2017, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pentru solicitarea de avizare prealabilă, în scopul autorizării prelabile a operatorului economic pentru a-și realiza capacități de producție și/sau servicii pentru apărare, documentația completă pusă la dispoziția Comisiei de către Ministerul Economiei este cea stabilită la art. 3 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 232/2016 privind industria națională de apărare, precum și pentru modificarea și

completarea unor acte normative, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 611/2017, cu modificările și completările ulterioare.”

18. **În anexa nr. 3, articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Analiza/Evaluarea/Dezbaterea solicitării de avizare prealabilă

Art. 5 — (1) În cadrul ședințelor de lucru, Comisia analizează/evaluează/dezbate solicitarea operatorului economic în raport cu:

a) atribuțiile specifice fiecărei structuri a MAI reprezentate în Comisie;

b) necesitatea utilizării produselor și/sau serviciilor din portofoliul operatorului economic solicitant de către structurile ministerului;

c) perspectiva riscurilor la adresa ordinii publice și securității naționale;

d) îndeplinirea de către operatorul economic solicitant a obligațiilor asumate în relațiile contractuale anterioare cu structurile MAI, în ultimii 3 ani, după caz.

(2) Avizul prealabil se poate acorda pentru întreaga listă de activități conform codurilor CAEN privind clasificarea activităților din economia națională supuse avizării sau numai, distinct, pentru anumite activități.

(3) În măsura în care este necesar pentru finalizarea analizei/evaluării/dezbaterii privind avizarea prealabilă, Comisia poate solicita Ministerului Economiei, după caz, informații și date suplimentare considerate necesare în legătură cu solicitarea de avizare prealabilă.

(4) În perioada de analiză/evaluare/dezbatere pentru acordarea avizului prealabil, structura competentă gestionează toate datele și informațiile transmise de către Ministerul Economiei în legătură cu solicitarea de avizare a operatorului economic.

(5) În urma analizei/evaluării/dezbaterii, membrii Comisiei formulează propuneri privind acordarea avizului prealabil.”

19. **În anexa nr. 3, articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Acordarea avizului prealabil

Art. 6. — (1) În raport cu propunerile formulate de către membrii Comisiei potrivit art. 5 alin. (1), avizul prealabil acordat prin hotărâre a Comisiei poate fi:

a) pozitiv, care se acordă în condițiile în care propunerile formulate de către toți membrii Comisiei susțin avizarea prealabilă;

b) negativ, care se acordă în cazul în care cel puțin una dintre propunerile formulate de către membrii Comisiei nu susține avizarea prealabilă.

(2) Acordarea avizului prealabil negativ se face cu motivarea, în fapt și în drept, a considerentelor avute în vedere, prin raportare la dispozițiile art. 5 alin. (1) și la prevederile Legii nr. 232/2016, cu modificările și completările ulterioare, formulate de către membrul/membrii Comisiei care nu a/au susținut avizarea prealabilă, motivare care se înscrie în procesul-verbal al ședinței Comisiei.

(3) Avizul prealabil acordat în condițiile alin. (1) se comunică Ministerului Economiei de către conducătorul structurii competente, în termen de până la 30 de zile calendaristice de la primirea solicitării.

(4) În funcție de complexitatea și volumul verificărilor specifice, termenul stabilit la alin. (3) se poate prelungi cu o perioadă ce nu poate depăși 15 zile calendaristice.

(5) Avizul prealabil negativ se comunică Ministerului Economiei însoțit de motivarea/argumentarea hotărârii.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor interne,
Lucian Nicolae Bode

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN**pentru modificarea și completarea Regulamentului de organizare și funcționare a Direcției generale logistice, aprobat prin Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 144/2016**

În temeiul prevederilor art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin:

Art. I. — Regulamentul de organizare și funcționare a Direcției generale logistice, aprobat prin Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 144/2016, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 776 din 4 octombrie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 11 alineatul (1), litera l) se modifică și va avea următorul cuprins:

„l) participă la elaborarea programelor multianuale privind înzestrarea structurilor cu armament și tehnică specială, pe baza propunerilor inspectoratelor generale și a unităților necuprinse în structura acestora, în funcție de alocațiile bugetare aprobate;”.

2. La articolul 11 alineatul (1), după litera hh) se introduc trei noi litere, lit. ii)—kk), cu următorul cuprins:

„ii) participă, în calitate de membru, la activitatea Comisiei pentru relația cu industria națională de apărare, constituită la nivelul MAI;

jj) coordonează activitatea Grupului de lucru pentru gestionarea și monitorizarea implementării programelor rezultate din operațiuni compensatorii (offset), constituit la nivelul MAI;

kk) asigură activitatea Comisiei de evaluare a organismelor de evaluare și verificare a constanței performanțelor și a organismelor de evaluare tehnică a produselor pentru construcții, constituită la nivelul MAI.”

3. La articolul 11 alineatul (2), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) asigură achiziționarea de produse, lucrări și servicii pentru ordonatorul principal de credite, respectiv organizează și desfășoară proceduri de achiziții publice efectuate în comun cu alte autorități contractante din cadrul MAI, conform competențelor legale;”.

4. La articolul 18, literele q) și nn) se abrogă.

5. La articolul 20, după litera qq) se introduce o nouă literă, lit. rr), cu următorul cuprins:

„rr) participă la activitățile Grupului de lucru care funcționează în cadrul Comisiei pentru examinarea investițiilor străine directe (CEISD).”

6. La articolul 21, literele a) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) realizarea unui sistem logistic modern de dotare a unităților MAI cu mijloace tehnice de resort, adaptat conceptual, structural și operativ la dimensiunile, configurația și misiunile specifice acestora;

.....
c) perfecționarea cadrului normativ pentru implementarea elementelor conceptuale privind dotarea, pregătirea și instruirea efectivelor, precum și a modului de organizare și ținere a evidenței, de mentenanță, păstrare, depozitare, transport, clasare pe grupe, valorificare, transmitere fără plată și casare a mijloacelor tehnice de resort aparținând inspectoratelor generale și unităților necuprinse în structura acestora.”

7. La articolul 22, literele a), n) și qq) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) elaborează și stabilește, pe bază de studii, strategia de dotare a unităților MAI cu mijloace tehnice și obiectivele pe termen scurt, mediu și lung;

.....
n) centralizează consumurile de carburanți ale mijloacelor de mobilitate din unitățile MAI în vederea informării, la solicitare, a conducerii ministerului;

.....
qq) analizează și propune spre aprobare normele de consum carburanți determinate conform reglementărilor legale pentru mijloacele de mobilitate terestră nou-introduse în înzestrare, în condițiile specifice executării misiunilor unităților, precum și coeficienții de corecție ai acestora;”.

8. La articolul 24, literele e) și p) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„e) elaborează strategia de echipare a personalului din cadrul Aparatului central al MAI și o diseminează, spre informare, către inspectoratele generale și unitățile necuprinse în structura acestora;

.....
p) elaborează fișele de evidență a drepturilor de echipament/rapoartele de echipament anuale și le difuzează unităților MAI;”.

9. La articolul 24, litera z) se abrogă.

10. La articolul 25, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) îndeplinirea rolului de structură de specialitate a MAI cu atribuții în domeniul urbanismului, amenajării teritoriului și autorizării executării lucrărilor de construcții cu caracter special.”

11. La articolul 26, literele m) și t) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„m) analizează documentațiile de obținere a autorizației de construire/desființare, documentațiile de amenajare a teritoriului și documentațiile de urbanism de tip plan urbanistic general, plan urbanistic zonal și plan urbanistic de detaliu, primite de la persoane fizice sau juridice, le transmite spre consultare către structurile MAI implicate, evaluează punctele de vedere formulate și, pe baza acestora și a cunoștințelor de specialitate, decide cu privire la soluție și emite avizul MAI;

.....
t) analizează solicitările de eliberare a certificatelor de urbanism și a autorizațiilor pentru executarea lucrărilor de construcții cu caracter special, întocmește și propune emiterea acestora în situațiile în care competența emiterii aparține MAI, potrivit prevederilor Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare;”.

12. La articolul 28, literele j), l), m), n), p) și q) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„j) efectuează inspecții asupra clădirilor MAI care prezintă degradări ce pot pune în pericol rezistența și stabilitatea construcțiilor și actualizează Programul de consolidare a clădirilor cu risc seismic ridicat;

l) participă la recepțiile la terminarea lucrărilor obiectivelor de investiții și controlează modul de efectuare a acestora potrivit prevederilor legale în vigoare, inclusiv a reglementărilor specifice emise de către MAI;

m) propune, în cazuri motivate, suspendarea/anularea autorizării diriginților de șantier și a responsabililor cu urmărirea comportării construcțiilor;

n) autorizează specialiștii în domeniul construcțiilor din cadrul MAI, respectiv responsabilii cu urmărirea comportării în timp a construcțiilor existente și diriginții de șantier pentru obiectivele de investiții ale MAI;

p) efectuează controale tematice, dispuse de conducerea MAI sau a Direcției generale, la factorii implicați în procesul de autorizare, proiectare, execuție, exploatare și postutilizare, având ca obiect analiza unor probleme legate de calitatea construcțiilor MAI sau a modului de aplicare a componentelor sistemului calității în construcții;

q) efectuează controale prin sondaj la obiectivele MAI, din dispoziția directorului general al Direcției generale sau conform planificării conducerii serviciului;”.

13. La articolul 28, după litera v) se introduc șase noi litere, lit. w)—bb), cu următorul cuprins:

„w) controlează calitatea execuției lucrărilor și dispune măsuri de oprire, refacere, expertizare tehnică a acestora, când se constată încălcarea de către executant a proiectului tehnic de execuție, precum și a reglementărilor tehnice în vigoare la data execuției, în acord cu obligațiile ce îi revin potrivit legii;

x) controlează corespondența între documentația tehnică pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții, proiectul tehnic de execuție, pentru lucrările ce se realizează, modul în care sunt corelate acestea cu caietele de sarcini, modul în care se respectă prevederile Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

y) controlează, la proprietarii și administratorii de construcții, modul de respectare a reglementărilor privind urmărirea comportării în exploatare și intervenții la construcțiile existente, precum și postutilizarea construcțiilor;

z) dispune proprietarilor sau administratorilor, în condițiile legii, următoarele măsuri pentru reducerea riscurilor privind siguranța vieții oamenilor, după caz:

1. efectuarea de expertize tehnice la construcții, indiferent de forma de proprietate, destinație sau sursa de finanțare a acestora, atunci când în urma controlului se concluzionează astfel;

2. încetarea utilizării construcțiilor când în urma unei expertize se concluzionează că prin neasigurarea cerinței fundamentale rezistență mecanică și stabilitate este pusă în pericol viața sau integritatea corporală a cetățenilor sau poate fi cauzată distrugerea totală sau parțială a construcției;

aa) dispune oprirea executării lucrărilor de construcții atunci când constată că acestea se realizează necorespunzător, cu încălcarea dispozițiilor legale și a cerințelor privind asigurarea calității în construcții, până la înlăturarea deficiențelor respective și intrarea în legalitate;

bb) analizează expertizele tehnice întocmite de către experți tehnici atestați pentru construcțiile MAI, din punctul de vedere al conformității conținutului acestora cu conținutul-cadru prevăzut în legislația în vigoare.”

14. La articolul 30, după litera pp) se introduc patru noi litere, lit. qq)—tt), cu următorul cuprins:

„qq) asigură secretariatul Grupului de lucru pentru gestionarea și monitorizarea implementării programelor rezultate din operațiuni compensatorii (offset), constituit la nivelul MAI;

rr) asigură secretariatul Comisiei de evaluare a organismelor de evaluare și verificare a constanței performanțelor și a organismelor de evaluare tehnică a produselor pentru construcții, constituită la nivelul MAI;

ss) participă la activitățile Grupului de lucru care funcționează în cadrul Comisiei pentru examinarea investițiilor străine directe (CEISD);

tt) analizează contextul de apariție și evoluție a fenomenului de discriminare de gen, precum și nerespectarea principiului egalității de șanse între femei și bărbați și recomandă soluții în vederea respectării acestui principiu, conform legii.”

15. La articolul 34, după litera z) se introduce o nouă literă, lit. aa), cu următorul cuprins:

„aa) solicită acreditarea/reacreditarea SIC de la Autoritatea afacerilor interne de acreditare de securitate pentru toate SIC clasificate de la nivelul Direcției generale și al structurilor subordonate.”

16. După articolul 36 se introduce un nou articol, art. 36¹, cu următorul cuprins:

„Art. 36¹. — (1) În cadrul raporturilor de serviciu și al relațiilor de muncă funcționează principiul egalității de șanse și de tratament față de întregul personal.

(2) Sunt interzise orice formă de discriminare bazată pe criteriul de sex, orientare sexuală, precum și emiterea oricărei dispoziții în măsură de a discrimina o persoană.

(3) Pentru prevenirea și eliminarea oricăror comportamente, definite drept discriminare, Direcția generală are obligațiile prevăzute de Legea nr. 202/2002 privind egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Soluționarea sesizărilor și reclamațiilor privind discriminarea se realizează în conformitate cu prevederile legale în vigoare.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor interne,

Lucian Nicolae Bode

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

NORMĂ

pentru modificarea Normei nr. 18/2009 privind operațiunile de încasări și plăți efectuate prin conturile fondului de pensii facultative, aprobată prin Hotărârea Consiliului Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private nr. 26/2009

În conformitate cu prevederile art. 79 alin. (4), art. 92 alin. (2) și ale art. 108 din Legea nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile art. VIII alin. (3), art. IX și X din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 174/2022 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul pensiilor private, aprobată cu completări prin Legea nr. 104/2023, în temeiul prevederilor art. 2 alin. (1) lit. c), art. 3 alin. (1) lit. b), art. 5 lit. c), art. 6 alin. (1) și (2) și ale art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din ședința din data de 30.05.2023,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezenta normă.

Art. I. — Norma nr. 18/2009 privind operațiunile de încasări și plăți efectuate prin conturile fondului de pensii facultative, aprobată prin Hotărârea Consiliului Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private nr. 26/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 760 din 9 noiembrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 3 alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) *contul colector* — contul bancar al fondului de pensii deschis la banca depozitar pentru efectuarea încasărilor contravalorii contribuțiilor individuale ale participanților;”

2. La articolul 4, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În contul colector al fondului de pensii se înregistrează contribuțiile individuale ale participanților.”

3. La articolul 5 alineatul (1), litera b) se abrogă.

4. La articolul 7, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) După identificarea participantului se efectuează procesul de convertire a contribuției în unități de fond.”

5. Articolul 8 se abrogă.

6. La articolul 10 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) operațiuni privind stingerea obligațiilor, precum plata taxei de audit și a comisioanelor de administrare, din activul total al fondului de pensii facultative, conform ordinului de plată;”

7. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Comisionul de administrare din activul total al fondului de pensii facultative prevăzut la art. 92 alin. (2) din Lege se virează în contul bancar al administratorului, concomitent cu emiterea facturii și a situației centralizatoare a componenței comisionului.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrării în contabilitate a comisionului de administrare prevăzut la alin. (1) sunt factura emisă și situația centralizatoare a componenței comisionului.

(3) Situația prevăzută la alin. (2) este documentul justificativ, întocmit în format electronic, semnat cu semnătură electronică extinsă, care însoțește factura emisă de administratorul fondului de pensii și cuprinde următoarele elemente obligatorii:

a) codul atribuit administratorului și înregistrat în registrul Autorității de Supraveghere Financiară;

b) valoarea activului total al fondului de pensii;

c) data de calcul al valorii activului total al fondului de pensii;

d) valoarea comisionului prevăzut la alin. (1);

e) sumele deduse din comisionul de administrare din activul total suportate de către administrator pentru acoperirea prejudiciilor cauzate de erorile operaționale sau a oricăror comisioane/taxe/alte rețineri pe care acesta decide să le suporte din propria inițiativă;

f) numele și prenumele persoanei care a avizat situația centralizatoare.

(4) Situația prevăzută la alin. (3) se întocmește și se arhivează electronic, păstrându-se pe o perioadă de 10 ani de la constituire.”

Art. II. — Arhiva electronică a documentelor justificative privind comisionul de administrare din contribuțiile brute ale participanților, conform prevederilor Normei nr. 18/2009 privind operațiunile de încasări și plăți efectuate prin conturile fondului de pensii facultative, aprobată prin Hotărârea Consiliului Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private nr. 26/2009, cu modificările și completările ulterioare, existentă la data intrării în vigoare a prezentei norme, se păstrează pentru o perioadă nelimitată.

Art. III. — Prezenta normă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Nicu Marcu

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

N O R M Ă**pentru modificarea și completarea Normei nr. 15/2009 privind operațiunile de încasări și plăți efectuate prin conturile fondului de pensii administrat privat, aprobată prin Hotărârea Consiliului Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private nr. 23/2009**

În conformitate cu prevederile art. 41 lit. b) și f), art. 86 alin. (1) și ale art. 88 lit. a) din Legea nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 2 alin. (1) lit. c), art. 3 alin. (1) lit. b), art. 5 lit. c), art. 6 alin. (1) și (2) și ale art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile art. VIII alin. (3), art. IX și X din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 174/2022 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul pensiilor private, aprobată cu completări prin Legea nr. 104/2023, în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din ședința din data de 30 mai 2023,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezenta normă.

Art. I. — Norma nr. 15/2009 privind operațiunile de încasări și plăți efectuate prin conturile fondului de pensii administrat privat, aprobată prin Hotărârea Consiliului Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private nr. 23/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 659 din 3 octombrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3 alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) *contul colector* — contul bancar al fondului de pensii deschis la banca depozitar, pentru efectuarea încasărilor contravalorii contribuțiilor individuale ale participanților;”

2. La articolul 3 alineatul (2), după litera e) se introduce o nouă literă, litera f), cu următorul cuprins:

„f) *contribuție negativă* — suma negativă virată în contul unui participant, ca urmare a regularizărilor efectuate de Casa Națională de Pensii Private.”

3. La articolul 4, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În contul colector al fondului de pensii se înregistrează contribuțiile individuale ale participanților.”

4. La articolul 5 alineatul (1), litera b) se abrogă.

5. La articolul 7, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) După identificarea participantului are loc procesul de convertire a contribuției în unități de fond.”

6. Articolul 8 se abrogă.

7. La articolul 10 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) operațiuni privind stingerea obligațiilor, precum plata taxei de audit și a comisioanelor de administrare, din activul total al fondului de pensii, conform ordinului de plată;”

8. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Comisionul de administrare din activul total al fondului de pensii administrat privat prevăzut la art. 86 alin. (1) din Lege se virează în contul bancar al administratorului,

concomitent cu emiterea facturii și a situației centralizatoare a componenței comisionului.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrării în contabilitate a comisionului de administrare prevăzut la alin. (1) sunt factura emisă și situația centralizatoare a componenței comisionului.

(3) Situația prevăzută la alin. (2) este documentul justificativ, întocmit în format electronic, semnat cu semnătură electronică extinsă, care însoțește factura emisă de administratorul fondului de pensii și cuprinde următoarele elemente obligatorii:

a) codul atribuit administratorului și înregistrat în registrul Autorității de Supraveghere Financiară;

b) valoarea activului total al fondului de pensii;

c) data de calcul al valorii activului total al fondului de pensii;

d) valoarea comisionului prevăzut la alin. (1);

e) sumele suportate de administrator ca urmare a operațiunilor de convertire a contribuțiilor negative;

f) sumele deduse din comisionul de administrare din activul total suportate de către administrator pentru acoperirea prejudiciilor cauzate de erorile operaționale sau a oricăror comisioane/taxe/alte rețineri pe care acesta decide să le suporte din propria inițiativă;

g) numele și prenumele persoanei care a avizat situația centralizatoare.

(4) Situația prevăzută la alin. (3) se întocmește și se arhivează electronic, păstrându-se pe o perioadă de 10 ani de la constituire.”

Art. II. — Arhiva electronică a documentelor justificative privind comisionul de administrare din contribuțiile brute ale participanților, conform prevederilor Normei nr. 15/2009 privind operațiunile de încasări și plăți efectuate prin conturile fondului de pensii administrat privat, aprobată prin Hotărârea Consiliului Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private nr. 23/2009, cu modificările și completările ulterioare, existentă la data intrării în vigoare a prezentei norme, se păstrează pentru o perioadă nelimitată.

Art. III. — Prezenta normă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,

Nicu Marcu

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 18

din 13 martie 2023

Dosar nr. 2.018/1/2022

Mariana Constantinescu	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal — președintele completului
Ana Roxana Tudose	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Florina Secrețeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andreea Marchidan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Gheza Attila Farmathy	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Elena Diana Tămagă	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Elena Gherasim	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Virginia Filipescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Daniel Gheorghe Severin	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Luiza Maria Păun	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Vasile Bîcu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Emilia Claudia Vișoiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept este legal constituit, conform dispozițiilor art. 520 alin. (6) din Codul de procedură civilă și art. 36 alin. (2) lit. b) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare (*Regulamentul ÎCCJ*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, președintele Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Elena-Mădălina Ivănescu, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 38 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Oradea — Secția de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 3.575/111/CA/2020* — R.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând următoarele: (i) la termenul de judecată din 16 ianuarie 2023 a fost dispusă amânarea judecării cauzei, în vederea întocmirii raportului asupra fondului chestiunii de drept supuse dezlegării, necesar pentru lămurirea tuturor aspectelor rezultate din dezbateri; (ii) domnul judecător Vasile Bîcu a întocmit raportul asupra fondului chestiunii de drept supuse dezlegării, prin care se propune admiterea sesizării formulate de Curtea de Apel Oradea — Secția de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 9 septembrie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 3.575/111/CA/2020* — R, cu următoarea interpretare: „În interpretarea dispozițiilor art. 527 alin. (1) din Codul administrativ, sintagma «venituri obținute în perioada respectivă» se referă la veniturile obținute în mod legal între momentul încetării funcției publice și momentul reintegrării efective în funcția publică, care au legătură cu funcția publică exercitată, provenind dintr-o activitate care a înlocuit funcția publică.”; (iii) raportul asupra fondului chestiunii de drept a fost comunicat părților din dosarul în care a fost formulată sesizarea, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă; (iv) la 9 martie 2023 a fost înregistrat la dosar punctul de vedere formulat de Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor — Garda Forestieră Oradea, prin care se apreciază că propunerea de soluționare cuprinsă în raportul asupra fondului chestiunii de drept este temeinică și legală; (v) unul dintre membrii completului de judecată a depus o notă cu privire la raport, conținând unele propuneri de reformulare a considerentelor.

6. În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept ce face obiectul sesizării, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Prin Încheierea din 9 septembrie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 3.575/111/CA/2020* — R, Curtea de Apel Oradea — Secția de contencios administrativ și fiscal a dispus, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să se dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Cum se interpretează sintagma «venituri obținute în perioada respectivă» din cuprinsul art. 527 alin. (1) din Codul administrativ, respectiv în sens larg cuprinzând orice tip de venituri sau în sens restrâns cuprinzând doar venituri de natură salarială?”.

II. Expunerea succintă a procesului. Obiectul investiții instanței care a solicitat pronunțarea unei hotărâri prealabile. Stadiul procesual în care se află pricina

8. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului Bihor — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, la 2.12.2020, reclamantul A. a solicitat instanței, în contradictoriu cu pârâtul Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor — Garda Forestieră Oradea, anularea Deciziei nr. 468/30.10.2020, cu

consecința reintegrării sale în funcția publică deținută anterior emiterii deciziei, respectiv aceea de consilier clasa I, grad profesional superior, gradația 5, la Compartimentul de Control al Regimului Silvic și Cinegetic din cadrul Gărzii Forestiere Oradea, precum și obligarea pârâtului la plata unor despăgubiri egale cu diferența dintre veniturile obținute în perioada respectivă și cuantumul salariilor indexate, majorate și recalculat, inclusiv cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat, calculate până la data plății efective a despăgubirii.

9. În susținerea cererii de anulare a actului administrativ, reclamantul a arătat că a fost încadrat la instituția pârâtă în funcția publică de consilier clasa I și, prin cererea înregistrată cu nr. 9.106/17.03.2020, în temeiul dispozițiilor art. 517 din Codul administrativ, a optat pentru continuarea raportului de serviciu, solicitând prelungirea acestui raport cu un an. Prin răspunsul la cererea formulată, reclamantului i-a fost respinsă solicitarea, cu motivarea că anterior i-a mai fost prelungit raportul de serviciu cu un an după împlinirea vârstei standard de pensionare.

10. Reclamantul a susținut, în esență, că respingerea cererii sale este nelegală, câtă vreme este îndreptățit, conform art. 517 din Codul administrativ, să fie menținut în funcția publică deținută maximum trei ani peste vârsta standard de pensionare. Conform susținerilor reclamantului, atâta vreme cât condițiile de fapt și de drept în care își desfășoară pârâta activitatea au rămas neschimbate, cu cel puțin același volum de muncă, cu personal insuficient, raportat la faptul că a avut calificative foarte bune în activitatea desfășurată, nu se justifică refuzul de menținere în funcție cu argumentul discreționar că a mai beneficiat de o prelungire, atât timp cât legea permite astfel de prelungiri anuale pe o durată de maximum trei ani.

11. Prin întâmpinare, pârâtul Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor — Garda Forestieră Oradea a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, susținând, în esență, că decizia contestată este legală și temeinică, câtă vreme reclamantul a îndeplinit condițiile de încetare de drept a raportului de serviciu, ca urmare a împlinirii vârstei standard de pensionare, astfel încât, în lipsa prelungirii raportului de serviciu, se impunea emiterea acestei decizii de constatare a încetării de drept a raportului menționat.

12. În drept, pârâtul a invocat prevederile Codului administrativ, Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și Codul de procedură civilă.

13. Prin Sentința nr. 59 din 2 februarie 2021, Tribunalul Bihor a respins excepțiile de inadmisibilitate formulate în cauză și a respins acțiunea, ca nefondată.

14. Prin Decizia nr. 364/CA/2021 — R din 7 mai 2021 a Curții de Apel Oradea, pronunțată în Dosarul nr. 3.575/111/CA/2020 — R, a fost admis recursul declarat de recurentul-reclamant A. în contradictoriu cu intimatul-pârât Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor — Garda Forestieră Oradea împotriva Sentinței nr. 59 din 2 februarie 2021 a Tribunalului Bihor, sentința a fost casată în parte, iar, în rejudecarea fondului cauzei, a fost admisă în parte acțiunea formulată de A. împotriva Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor — Garda Forestieră Oradea și, în consecință: (i) a fost anulată Decizia nr. 468/30.10.2020 emisă de pârât și a fost obligat pârâtul la soluționarea cererii reclamantului; (ii) s-a dispus reintegrarea reclamantului în funcția deținută sau o funcție echivalentă începând cu 3.11.2020 și până la data soluționării cererii, dar nu mai târziu de 3.11.2021; (iii) s-a dispus trimiterea spre rejudecare a capătului de cerere privind plata de despăgubiri.

15. Prin Decizia nr. 65/7.06.2021 s-a procedat la punerea în executare a Deciziei nr. 364/CA/2021 — R din 7 mai 2021 a Curții de Apel Oradea, astfel că, începând cu 3.11.2020, reclamantul a fost reîncadrat pe o funcție echivalentă cu cea deținută anterior, anume de consilier clasa I, grad profesional

superior, gradația 5, la Compartimentul de implementare pentru activitatea de silvicultură/Direcția implementare și avizare din cadrul Gărzii Forestiere Oradea, raport de serviciu cu normă întreagă.

16. Potrivit art. 1 alin. (2) din Decizia nr. 65/7.06.2021, începând cu data deciziei, reclamantul a beneficiat de un salariu brut lunar de 11.482 lei compus din: suma de 7.974 lei aferentă salariului de bază corespunzător funcției publice de execuție; suma de 1.196 lei reprezentând majorarea salariului de bază pentru complexitatea muncii în procent de 15%; suma de 1.966 lei reprezentând spor de risc în procent de 25% din salariul de bază; indemnizație de hrană în cuantum de 346 lei, acordată proporțional cu timpul efectiv lucrat în luna anterioară, potrivit prevederilor art. 18 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

17. În rejudecare, reclamantul a solicitat în contradictoriu cu pârâtul ca prin sentința ce se va pronunța să se dispună obligarea pârâtului la plata: unor despăgubiri în sumă de 80.374 lei cu titlu de drepturi salariale pentru intervalul 3.11.2020—4.06.2021, indexate, majorate și recalculat la data plății efective; indemnizației prevăzute de art. 39 din Statutul personalului silvic, pentru același interval, indexată, majorată și recalculată la data plății efective; cantității de 6 mc lemn de foc fasonat, conform art. 33 din Statutul personalului silvic, sau contravaloarea acesteia pentru același interval, indexată, majorată și recalculată la data plății efective; gratificației egale cu de minimum 5 ori salariul brut aferent ultimei luni de activitate și a cheltuielilor de judecată.

18. Pârâtul a formulat răspuns la precizările reclamantului arătând, în esență, că solicitarea privind datoria de 75.456 lei „cu titlu drepturi salariale, pentru intervalul 3.11.2020—4.06.2021, indexate, majorate și recalculat la data plății efective” nu este legitimă, întrucât, în această perioadă și în prezent, reclamantul a beneficiat și beneficiază de pensie. Or, în baza Deciziei nr. 364/CA/2021 — R pronunțate de Curtea de Apel Oradea, în Dosarul nr. 3.575/111/CA/2020 — R se „anulează decizia nr. 468/30.10.2020 emisă de pârâtă și obligă pârâta la soluționarea cererii reclamantului”, așadar a fost anulat documentul care a stat la baza acordării pensiei.

19. În opinia pârâtului, acesta trebuie să plătească diferența dintre pensie și salariu, și nicidecum întregul salariu, așa cum solicită reclamantul raportat la prevederile art. 527 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ.

20. În drept, pârâtul a invocat prevederile art. 205 din Codul de procedură civilă.

21. Prin Sentința nr. 9 din 12 ianuarie 2022, Tribunalul Bihor a admis în parte acțiunea și a obligat pârâtul: să îi achite reclamantului, cu titlu de despăgubiri pentru perioada 3.11.2020—4.06.2021, suma de 54.977 lei (cuantum brut) indexată la data plății efective; să îi acorde reclamantului cantitatea de 3,56 mp lemn fasonat de foc, din care 0,95 mc lemn fasonat de foc reprezentând diferența pentru anul 2020, iar 2,61 mc lemn fasonat de foc pentru perioada 1.01.2021—4.06.2021, și a respins celelalte pretenții, ca neîntemeiate.

22. În motivare, cu referire la despăgubirile pretinse cu titlu de diferențe salariale, s-a reținut că, în temeiul art. 527 alin. (1) din Codul administrativ, reclamantul este îndreptățit la despăgubiri egale cu diferența între veniturile obținute în perioada respectivă și cuantumul salariilor indexate, majorate și recalculat și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat funcționarul public.

23. Pentru calculul acestora s-a reținut că salariile de care ar fi beneficiat reclamantul, în calitate de funcționar public, în perioada 3.11.2020—4.06.2021, se ridică la valoarea de 77.952 lei (cuantum brut), calculate cu luarea în considerare a sumei de

11.136/lunar compusă din: 7.974 lei (salariul de bază aferent funcției publice de execuției) plus 1.196 lei (majorarea salariului de bază pentru complexitatea muncii, de 15%), plus 1.966 lei (spor de risc, în procent de 25% din salariul de bază), pe o perioadă de 7 luni (11.136 lei x 7).

24. Nu s-a luat în calculul despăgubirilor suma de 346 lei, întrucât aceasta se acordă proporțional cu timpul efectiv lucrat în luna anterioară, potrivit prevederilor art. 18 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017, în speță fiind vorba despre despăgubiri.

25. S-a mai stabilit că, în perioada noiembrie 2020—iunie 2021, reclamantul a realizat venituri din pensie pentru limită de vârstă în baza Deciziei de pensionare nr. 362.395, în cuantum brut de 22.975 lei.

26. Procedând la calculul efectiv al despăgubirilor datorate, instanța a constatat că acestea se ridică la suma de 54.977 lei (cuantum brut), calculată ca diferență între 77.952 lei (cuantum brut salarii) și 22.975 lei (cuantum brut venituri obținute).

27. Împotriva Sentinței nr. 9 din 12 ianuarie 2022 a Tribunalului Bihor a declarat recurs recurentul-reclamant A., prin care a solicitat admiterea recursului, casarea în parte a sentinței atacate și admiterea acțiunii precizate.

28. În motivare, recurentul a arătat, în esență, că, în ceea ce privește despăgubirile constând în diferențe salariale, trebuie avute în vedere prevederile art. 118 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, care permit cumulul pensiei pentru limită de vârstă cu veniturile din activități dependente. Pensia pentru limită de vârstă și salariul își au izvorul în norme legale diferite, iar venitul din pensie se cuvine pensionarului independent de existența altor surse de venituri. Conform susținerilor recurentului-reclamant, procedându-se la scăderea pensiei din salariu se ajunge nu numai la diminuarea contribuției datorate statului, dar și la diminuarea dreptului la pensie al reclamantului, în condițiile în care la recalcularea pensiei se va folosi o bază de calcul mai mică.

29. În drept, recurentul a invocat dispozițiile art. 483 și art. 488 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă.

30. Prin întâmpinarea formulată, intimatul-pârât Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor — Garda Forestieră Oradea a solicitat respingerea recursului, ca nefondat, arătând, în esență, că hotărârea instanței de fond este legală și temeinică, întrucât reclamantul a beneficiat și beneficiază în continuare și de pensie, astfel că i se datorează doar diferența dintre pensie și salariu, și nicidecum întregul salariu.

31. În drept, intimatul a invocat prevederile art. 205 din Codul de procedură civilă.

Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile

32. La termenul de judecată din 9 septembrie 2022, instanța de trimitere a pus în discuția părților admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, formulată din oficiu, iar, în urma deliberărilor, a admis cererea de sesizare.

III. Normele de drept ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile

33. Prevederile din dreptul intern supuse interpretării sunt cele ale art. 527 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2017 privind Codul administrativ (denumită în continuare O.U.G. nr. 57/2019) și ale art. 118 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice (denumită în continuare *Legea nr. 263/2010*):

— Codul administrativ, O.U.G. nr. 57/2019

„Art. 527 alin. (1) — În cazul în care raportul de serviciu a încetat din motive pe care funcționarul public le consideră netemeinice sau nelegale, acesta poate cere instanței de contencios administrativ anularea actului administrativ prin care

s-a constatat sau s-a dispus încetarea raportului de serviciu, în condițiile și termenele prevăzute de legea contenciosului administrativ, precum și plata de către autoritatea sau instituția publică emitentă a actului administrativ a unei despăgubiri egale cu diferența între veniturile obținute în perioada respectivă și cuantumul salariilor indexate, majorate și recalculat și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat funcționarul public.”

— Legea nr. 263/2010

„Art. 118 alin. (1) lit. a) — În sistemul public de pensii pot cumula pensia cu venituri realizate din activități dependente, așa cum sunt reglementate de Codul fiscal, indiferent de nivelul acestora, următoarele categorii de pensionari:

a) pensionarii pentru limită de vârstă;”

IV. Punctul de vedere al completului de judecată care a adresat sesizarea

A. Cu privire la admisibilitatea sesizării

34. Instanța de trimitere a apreciat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, față de următoarele considerente: (i) sesizarea are loc în cadrul unui litigiu aflat pe rolul Curții de Apel Oradea, instanță competentă să soluționeze cauza în recurs; (ii) instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție judecă cauza în ultimă instanță, având în vedere faptul că este vorba despre un litigiu în materia contenciosului administrativ, iar cauza se află în stadiul procesual al recursului în fața curții de apel, în urma rejudecării; (iii) de lămurirea modului de interpretare a prevederilor art. 527 alin. (1) din Codul administrativ depinde soluționarea cauzei în legătură cu care s-a formulat sesizarea. Astfel, obiectul acțiunii în rejudecare îl constituie obligarea pârâtului la plata de despăgubiri ca urmare a anulării deciziei privind constatarea încetării de drept a raporturilor de serviciu ale reclamantului. Instanța de fond s-a pronunțat implicit asupra problemei de drept vizând modalitatea de interpretare a prevederilor art. 527 alin. (1) din Codul administrativ, reținând că, în perioada noiembrie 2020 — iunie 2021, reclamantul a realizat venituri din pensie pentru limită de vârstă în baza Deciziei de pensionare nr. 362.395 în cuantum brut de 22.975 lei, astfel că instanța de fond a făcut diferența între suma de 77.952 lei, reprezentând cuantum brut al salariilor de care ar fi beneficiat reclamantul dacă nu i-ar fi încetat raportul de serviciu, și suma de 22.975 lei reprezentând cuantum brut al veniturilor obținute din pensie. În recursul formulat împotriva sentinței recurate, recurentul-reclamant a invocat, în cadrul criticilor de nelegalitate, subsumate motivului de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, nelegalitatea hotărârii recurate prin prisma faptului că prima instanță ar fi interpretat eronat prevederile art. 527 alin. (1) din Codul administrativ. În opinia recurentului-reclamant, trebuie avute în vedere prevederile art. 118 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind pensiile publice care permit cumulul pensiei pentru limită de vârstă cu veniturile din activități dependente. Recurentul-reclamant a mai arătat că pensia pentru limită de vârstă și salariul își au izvorul în norme legale diferite, iar venitul din pensie se cuvine pensionarului independent de existența altor surse de venituri. Conform susținerilor recurentului-reclamant, procedându-se la scăderea pensiei din salariu, se ajunge nu numai la diminuarea contribuției datorate statului, dar și la diminuarea dreptului la pensie al reclamantului, în condițiile în care la recalcularea pensiei se va folosi o bază de calcul mai mică. Așadar, de modul de soluționare a chestiunii de drept menționate anterior depinde soluția asupra căii de atac formulate de recurentul-reclamant, astfel că este îndeplinită condiția privind relația de dependență între chestiunea de drept și modalitatea de soluționare a fondului cauzei; (iv) condiția privind noutatea chestiunii de drept este îndeplinită, întrucât la nivelul examenului jurisprudențial efectuat de către instanță nu a rezultat că s-a cristalizat încă o jurisprudență unitară și constantă în legătură cu chestiunea de

drept a cărei lămurire se solicită, situație care justifică interesul în formularea unei cereri pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile în scopul prevenirii apariției unei practici neunitare. De asemenea, instanța de trimitere a constatat că asupra acestei chestiuni de drept Înalta Curte de Casație și Justiție nu s-a mai pronunțat printr-o altă hotărâre, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție; (v) problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

B. Cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării

35. Cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării, instanța de trimitere a constatat că analiza dispozițiilor legale invocate în cauză conduce la două interpretări diferite, după cum urmează.

36. Într-o primă interpretare, s-ar putea considera că, în situația în care, în perioada cuprinsă între momentul încetării raportului de serviciu și momentul reintegrării efective, funcționarul public a realizat orice venituri, despăgubirea datorată de autoritatea publică ce a emis actul administrativ nelegal privind încetarea raporturilor de serviciu, care a fost anulat ulterior, cuprinde doar diferența dintre toate veniturile obținute în perioada respectivă și cuantumul salariilor indexate, majorate și recalculat și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat funcționarul public.

37. În sprijinul acestei interpretări pledează un argument derivând din interpretarea literală a prevederii legale menționate, care face trimitere, în mod expres, la diferența dintre veniturile obținute în perioada respectivă și cuantumul salariilor indexate, majorate și recalculat și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat funcționarul public.

38. De asemenea, regula de interpretare potrivit căreia *unde legea nu distinge nici interpretului nu îi este permis să distingă* conduce la aceeași soluție. Astfel, dacă legiuitorul ar fi dorit să excludă venituri realizate dintr-o anumită sursă, ar fi făcut-o în mod expres, iar, în lipsa unei astfel de prevederi exprese, textul legal ar trebui înțeles în sensul că orice venit realizat în perioada relevantă intră în calculul diferenței la care face trimitere Codul administrativ.

39. Un alt argument în sprijinul unei astfel de interpretări largi rezultă din interpretarea istorică a dispoziției legale. Astfel, anterior intrării în vigoare a Codului administrativ era în vigoare Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, care la art. 106 alin. (1) prevedea că: *„În cazul în care raportul de serviciu a încetat din motive pe care funcționarul public le consideră netemeinice sau nelegale, acesta poate cere instanței de contencios administrativ anularea actului administrativ prin care s-a constatat sau s-a dispus încetarea raportului de serviciu, în condițiile și termenele prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare, precum și plata de către autoritatea sau instituția publică emitentă a actului administrativ a unei despăgubiri egale cu salariile indexate, majorate și recalculat, și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat funcționarul public.”*

40. Interpretarea istorică a acestor norme juridice ar putea permite concluzia potrivit căreia voința legiuitorului, la edictarea normei juridice a cărei interpretare se cere, a fost aceea de a restrânge cuantumul despăgubirilor datorate în cazul anulării actelor administrative de încetare a raportului de serviciu, prin excluderea veniturilor realizate de funcționarul public în perioada relevantă, astfel încât să se ajungă ca despăgubirile să acopere doar cuantumul salariului de care funcționarul public ar fi beneficiat.

41. O interpretare contrară posibilă este aceea că voința legiuitorului a fost ca doar veniturile de natură salarială să fie avute în vedere la calculul diferenței prevăzute de norma juridică, și nu și veniturile de altă natură.

42. Pentru o astfel de soluție pledează interpretarea coroborată a prevederilor art. 527 alin. (1) din O.U.G.

nr. 57/2019 și art. 118 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 263/2010, care permite cumularea veniturilor din salarii cu veniturile din pensie pentru limită de vârstă.

43. Un alt argument în sprijinul unei interpretări restrictive este cel susținut de reclamant, potrivit căruia, în situația veniturilor din pensii, procedându-se la scăderea pensiei din salariu, se ajunge nu numai la diminuarea contribuției datorate statului, dar și la diminuarea dreptului la pensie al reclamantului în condițiile în care la recalcularea pensiei se va folosi o bază de calcul mai mică.

V. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

44. Într-o orientare jurisprudențială, s-a apreciat că sintagma *„venituri obținute în perioada respectivă”* din cuprinsul art. 527 alin. (1) din Codul administrativ trebuie interpretată în sens restrâns, cuprinzând doar venituri de natură salarială. Această orientare jurisprudențială se regăsește la nivelul Curții de Apel Târgu Mureș.

45. În același sens a fost exprimat și punctul de vedere teoretic, nesusținut de practică judiciară, la nivelul următoarelor instanțe: curțile de apel Alba Iulia, Craiova, Târgu Mureș și tribunalele Hunedoara, Maramureș și Vaslui.

46. În susținerea acestei orientări jurisprudențiale și teoretice au fost invocate următoarele argumente: (i) din interpretarea coroborată a prevederilor art. 527 alin. (1) din Codul administrativ și ale art. 118 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, care permite cumularea veniturilor din salarii cu veniturile din pensii, rezultă că voința legiuitorului a fost aceea ca doar veniturile de natură salarială să fie avute în vedere la calculul diferenței prevăzute de norma juridică, și nu și veniturile de altă natură; (ii) scopul edictării normei prevăzute de art. 527 alin. (1) din Codul administrativ a fost acela de a stabili, cu o mai mare acuratețe, limitele reparării integrale a prejudiciului, legiuitorul urmărind ca persoana vătămată de actul administrativ nelegal să nu realizeze o îmbogățire apreciată ca fiind *„injustă”*, prin cumularea veniturilor obținute legal dintr-o sursă cu veniturile la care ar fi avut dreptul dacă actul administrativ nu ar fi fost emis pentru a înceta raportul de serviciu. În acest tip de spețe, un astfel de cumul nu există, întrucât dreptul la pensie nu poate fi considerat a fi născut, atât timp cât raportul de serviciu este confirmat retroactiv. Spre deosebire de veniturile obținute dintr-o activitate licită, care nu mai pot fi supuse restituirii, întrucât reprezintă costul pentru ceva ce s-a prestat deja, veniturile din pensie fac parte din categoria drepturilor de asigurări sociale, iar încasarea lor fără drept, chiar dacă aceasta este stabilită retroactiv, determină obligația de restituire a sumelor. Obligația de plată a pensiei pentru limită de vârstă se naște în conformitate cu prevederile art. 103 alin. (1) și (2), art. 104 alin. (1) și (2) și art. 106 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, la data îndeplinirii condițiilor prevăzute de lege, iar plata acesteia se efectuează de la data înregistrării cererii privind acordarea dreptului la pensie, casa teritorială de pensii urmând a emite decizia de pensionare în termen de 45 de zile de la data înregistrării cererii. Decizia emisă de casa teritorială de pensii este cea care formalizează dreptul la pensie, cuantificând drepturile bănești cuvenite. Eventualele sume încasate de către reclamant cu titlu de pensie, în mod necuvenit, urmează a fi recuperate de către creditorul dreptului de restituire a prestațiilor de asigurări sociale, conform prevederilor art. 179 din Legea nr. 263/2010. Ca atare, obligația de despăgubire stabilită în sarcina angajatorului ca efect al anulării actului administrativ nu poate fi diminuată pe motiv că persoana vătămată ar fi încasat drepturi de asigurări sociale de tipul veniturilor din pensie, întrucât acestea nu îndeplinesc condiția de venituri obținute în perioada respectivă, câtă vreme sunt supuse restituirii. Aspectele legate de cumulul despăgubirilor cu veniturile din pensie pornesc de la premisa legalității încasării concomitente a celor două tipuri de venituri. Or, în spețele în

discuție, o asemenea situație premisă este exclusă, întrucât confirmarea retroactivă a raportului de serviciu implică desființarea retroactivă a raportului juridic de asigurări sociale în temeiul căruia au fost plătite drepturile de pensie. De altfel, în Decizia nr. 112 din 23 februarie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 98 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 7 aprilie 2021, Curtea Constituțională a României a arătat că, în măsura în care funcționarul public femeie optează pentru continuarea raportului de serviciu până la împlinirea vârstei de pensionare prevăzute de lege pentru bărbați, dreptul la pensie nu va putea fi solicitat simultan. Prin urmare, eventualele sume încasate de reclamant pe perioada cuprinsă între data emiterii deciziei de încetare a raportului de serviciu și data reîncadrării, cu titlu de prestații de asigurări sociale, urmează a fi recuperate de către casele teritoriale de pensii. În acest context este corectă interpretarea dispozițiilor art. 527 alin. (1) din Codul administrativ în sensul acordării integrale a despăgubirilor, în acest tip de spețe, numai astfel fiind asigurată repararea, în totalitate, a prejudiciului suferit de reclamant; (iii) o interpretare a noțiunii de „*venituri obținute*” în sens larg, cuprinzând orice tip de venituri, este de natură a aduce atingere dreptului de proprietate privată, dat fiind faptul că în sfera acestora pot intra, de exemplu, diverse categorii de venituri obținute în perioada vizată, nu doar venituri din pensie (venituri din cedarea folosinței bunurilor, venituri din arendă, venituri din drepturi de autor, dividende etc.), astfel încât acordarea despăgubirilor prevăzute la art. 527 alin. (1) din Codul administrativ, cu luarea în considerare a tuturor acestor venituri, ar reprezenta o ingerință nejustificată asupra dreptului de proprietate privată. Așadar, ca urmare a reîncadrării reclamantului în funcția deținută anterior emiterii deciziei, se impune acordarea drepturilor salariale cuvenite de la data încetării raportului de serviciu și până la reîncadrare, având la bază principiul reparării integrale a prejudiciului cauzat prin emiteria actului administrativ nelegal. Argumentul potrivit căruia, față de reglementarea anterioară corespondentă [art. 106 alin. (1) din Legea nr. 188/1999], legiuitorul a intervenit pentru a reglementa clar cuantumul despăgubirilor ce s-ar cuveni într-o asemenea situație nu este incompatibil cu interpretarea în sens restrictiv a noțiunii de „*venituri obținute*” ca făcând referire doar la veniturile de natură salarială, de vreme ce aceste două tipuri de venituri au izvoare și regimuri juridice diferite.

47. La nivelul Tribunalului Iași a fost exprimată opinia potrivit căreia, raportat la expunerea situației de fapt din dosarul care a determinat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin formularea întrebării se ajunge, în fapt, la soluționarea fondului cauzei. Astfel, raportat la interpretarea în sens restrâns a sintagmei „*venituri obținute în perioada respectivă*” din cuprinsul art. 527 alin. (1) din Codul administrativ, potrivit căreia reclamantul ar fi îndreptățit la a cumula veniturile din pensii cu cele pe care instanța ar fi ținută să i le acorde potrivit art. 527 alin. (1) din Codul administrativ, analiza acesteia presupune, de fapt, analiza fondului cauzei în care a fost formulată sesizarea.

48. Într-o altă orientare jurisprudențială, s-a apreciat că sintagma „*venituri obținute în perioada respectivă*” din cuprinsul art. 527 alin. (1) din Codul administrativ trebuie interpretată în sens larg, cuprinzând orice/toate veniturile obținute între momentul încetării raportului de serviciu și momentul reintegrării efective a funcționarului public. Această orientare jurisprudențială se regăsește la nivelul următoarelor instanțe: curțile de apel Timișoara, Suceava (s-a reținut aplicabilitatea în speță a dispozițiilor art. 106 din Legea nr. 188/1999, în forma sa în vigoare la momentul emiterii actului administrativ contestat — 11 iunie 2018), Galați, Ploiești și Tribunalul Gorj.

49. În același sens a fost exprimat și punctul de vedere teoretic, nesuținut de practică judiciară, la nivelul următoarelor instanțe: tribunalele Bihor, Galați, Vrancea, București, Ilfov, Ialomița și Neamț.

50. Opinia teoretică la nivelul Curții de Apel Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal este în sensul că sintagma „*veniturile obținute în perioada respectivă*” din cuprinsul art. 527 alin. (1) din Codul administrativ se referă la veniturile obținute din orice sursă, întrucât legea nu distinge. Cu toate acestea, nu ar putea fi avute în vedere veniturile pe care, în măsura în care legea specială permitea, funcționarul le obținea din alte surse, chiar în timpul derulării raporturilor de serviciu și a continuat să le obțină și după încetarea raporturilor de serviciu până la anularea deciziei administrative (cum ar putea fi, de exemplu, veniturile din cedarea folosinței bunurilor).

51. În susținerea acestei orientări jurisprudențiale și teoretice, au fost avute în vedere următoarele argumente: (i) interpretarea literală a prevederilor art. 527 alin. (1) din Codul administrativ, care fac trimitere în mod expres la diferența dintre veniturile obținute în perioada respectivă și cuantumul salariilor indexate, majorate și recalculat și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat funcționarul public; (ii) regula de interpretare potrivit căreia *unde legea nu distinge, nici interpretului nu îi este permis să distingă*. Astfel, dacă legiuitorul ar fi dorit să excludă venituri realizate dintr-o anumită sursă, ar fi făcut-o în mod expres, iar în lipsa unei astfel de prevederi exprese textul legal ar trebui înțeles în sensul că orice venit realizat în perioada relevantă intră în calculul diferenței la care face trimitere Codul administrativ. Mai mult, anterior intrării în vigoare a Codului administrativ era în vigoare Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, care la art. 106 alin. (1) statua că: „*În cazul în care raportul de serviciu a încetat din motive pe care funcționarul public le consideră netemeinice sau nelegale, acesta poate cere instanței de contencios administrativ anularea actului administrativ prin care s-a constatat sau s-a dispus încetarea raportului de serviciu, în condițiile și termenele prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare, precum și plata de către autoritatea sau instituția publică emitentă a actului administrativ a unei despăgubiri egale cu salariile indexate, majorate și recalculat, și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat funcționarul public.*”; (iii) respectarea principiului *restitutio in integrum*, ce guvernează această materie, presupune o repunere în drepturi în deplinătatea lor, cu repararea integrală a prejudiciului suferit, însă nu crearea unei situații mai favorabile funcționarului public.

52. Curțile de apel Alba Iulia, Pitești, Brașov, Bacău, Constanța, Oradea, Iași, Cluj, București și tribunalele Teleorman, Călărași, Giurgiu au comunicat faptul că în raza lor teritorială de competență nu a fost identificată jurisprudență cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării.

VI. Răspunsul Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

53. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu se verifică, la momentul respectiv, practică judiciară, în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VII. Raportul asupra chestiunii de drept

54. Prin raportul asupra chestiunii de drept, menționat în cadrul paragrafului 5 pct. (ii) din prezenta decizie, întocmit conform art. 520 alin. (7) coroborat cu art. 516 alin. (7) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că sesizarea este admisibilă, fiind îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, propunându-se următoarea interpretare a chestiunii de drept supuse dezlegării:

„În interpretarea dispozițiilor art. 527 alin. (1) din Codul administrativ, sintagma «venituri obținute în perioada respectivă» se referă la venituri obținute în mod legal între momentul încetării funcției publice și momentul reîntegrării efective în funcția publică, care au legătură cu funcția publică exercitată, provenind dintr-o activitate care a înlocuit funcția publică.”.

VIII. Înalta Curte de Casație și Justiție

A. Asupra admisibilității sesizării

55. Prealabil analizei în fond a problemei de drept supuse dezbaterei, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept va analiza dacă sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, în raport cu prevederile art. 519 din Codul de procedură civilă.

56. Potrivit dispozițiilor textului de lege mai sus menționat, „Dacă, în cursul judecării, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

57. Din cuprinsul acestor dispoziții și din jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rezultă următoarele condiții de admisibilitate ce trebuie îndeplinite cumulativ:

- existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- cauza care face obiectul judecării să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit să soluționeze cauza;
- instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță;
- existența unei chestiuni de drept veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei aflate în curs de judecată;
- chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită să fie nouă;
- asupra chestiunii de drept, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

58. În cauză sunt îndeplinite primele trei și cea de-a șasea dintre condițiile de admisibilitate, întrucât sesizarea a fost formulată în cadrul unui litigiu aflat pe rolul Secției de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel Oradea, care este investită în ultimă instanță cu soluționarea recursului, hotărârea ce urmează a fi pronunțată fiind definitivă potrivit art. 634 alin. (1) pct. 5 din Codul de procedură civilă. Deopotrivă, asupra chestiunii de drept Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

59. În ceea ce privește a patra condiție de admisibilitate, subsumat acesteia, în componenta sa referitoare la existența unei chestiuni de drept veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite, se apreciază că este îndeplinită, pentru considerentele ce vor fi expuse în continuare.

60. Referitor la cerința existenței unei „chestiuni de drept veritabile”, în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, s-au reținut următoarele:

a) chestiunea de drept care necesită cu pregnanță a fi lămurită prezintă o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecării (Decizia nr. 24 din 29 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 820 din 4 noiembrie 2015; Decizia nr. 6 din 30 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 24 februarie 2017; Decizia nr. 10 din 4 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016; Decizia nr. 62 din 18 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 797 din 9 octombrie 2017; Decizia nr. 18 din 5 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 din 17 aprilie 2018; Decizia nr. 34 din 24 mai 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 671 din 7 iulie 2021, paragraful 59; Decizia nr. 45 din 7 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 27 iulie 2021, paragraful 46; Decizia nr. 50 din 14 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 3 septembrie 2021, paragraful 41; Decizia nr. 74 din 18 octombrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.174 din 13 decembrie 2021, paragraful 42).

b) chestiunea de drept supusă dezlegării trebuie să fie o chestiune care ridică serioase dificultăți de interpretare a unor dispoziții legale imperfecte, lacunare ori contradictorii, iar nu realizarea unor operațiuni de interpretare și aplicare a unui text de lege în raport cu circumstanțele particulare ce caracterizează fiecare litigiu ori existența unor simple obstacole care ar putea fi înlăturate printr-o reflexie mai aprofundată a judecătorului cauzei (Decizia nr. 9 din 20 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 din 10 aprilie 2017, paragrafele 62 și 65; Decizia nr. 62 din 24 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 30 octombrie 2018, paragraful 37; Decizia nr. 34 din 24 mai 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 671 din 7 iulie 2021, paragraful 61; Decizia nr. 45 din 7 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 27 iulie 2021, paragraful 37);

c) pentru a ne afla în prezența unei veritabile chestiuni de drept, caracterul complex sau, după caz, precar al reglementării, de natură a conduce, în final, la interpretări diferite, precum și dificultatea completului în a-și însuși o anumită interpretare trebuie să fie reflectate în încheierea de sesizare, care trebuie să fie motivată, aptă să releve reflecția asupra diferitelor variante de interpretare posibile, cu argumentele aferente, și de o manieră în care să se întrevadă explicit pragul de dificultate al întrebării și în ce măsură acesta depășește obligația ordinară a instanței de a interpreta și aplica legea în cadrul soluționării unui litigiu, întrucât simpla dilemă cu privire la sensul unei norme de drept nu poate constitui temei pentru declanșarea mecanismului hotărârii prealabile (Decizia nr. 2 din 22 ianuarie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 26 februarie 2018, paragraful 42; Decizia nr. 62 din 24 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 30 octombrie 2018, paragrafele 38—39, 41; Decizia nr. 32 din 30 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 26 iunie 2020, paragraful 50; Decizia nr. 45 din 7 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 27 iulie 2021, paragraful 37; Decizia nr. 50 din 14 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 3 septembrie 2021, paragraful 41; Decizia nr. 74 din 18 octombrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 1174 din 13 decembrie 2021, paragraful 42). Sub acest aspect, s-a reținut că, în procedura hotărârii prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție nu se substituie atributului fundamental al instanțelor, de interpretare și aplicare a legii, ci se limitează la a facilita judecătorului eliminarea ambiguităților ori dificultăților unor texte de lege (Decizia nr. 45 din 7 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 27 iulie 2021, paragraful 46).

61. Chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită prin pronunțarea unei hotărâri prealabile este: „*Cum se interpretează sintagma «veniturile obținute în perioada respectivă» din cuprinsul art. 527 alin. (1) din O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul administrativ, respectiv în sens larg cuprinzând orice tip de venituri sau în sens restrâns cuprinzând doar venituri de natură salarială?»*”.

62. Conform textului de lege menționat: „*În cazul în care raportul de serviciu a încetat din motive pe care funcționarul public le consideră netemeinice sau nelegale, acesta poate cere instanței de contencios administrativ anularea actului administrativ prin care s-a constatat sau s-a dispus încetarea raportului de serviciu, în condițiile și termenele prevăzute de legea contenciosului administrativ, precum și plata de către autoritatea sau instituția publică emitentă a actului administrativ a unei despăgubiri egale cu diferența între veniturile obținute în perioada respectivă și cuantumul salariilor indexate, majorate și recalculat și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat funcționarul public.*”

63. Este necontestat faptul că problema de drept ce formează obiectul prezentei sesizări este susceptibilă de interpretări diferite și poate genera divergențe de jurisprudență, care „constituie, prin natura lor, consecința inerentă a oricărui sistem judiciar care se bazează pe un ansamblu de instanțe de fond având competență în raza lor teritorială”, iar „rolul unei instanțe supreme este tocmai să regleze aceste contradicții de jurisprudență” (Curtea Europeană a Drepturilor Omului, Hotărârea din 6 decembrie 2007, *Beian împotriva României*, paragraful 37; Hotărârea din 27 ianuarie 2009, *Ștefan și Ștef împotriva României*, paragrafele 32—33).

64. Pe de altă parte, sub aspectul clarității normei a cărei interpretare unitară se solicită, dispozițiile invocate nu sunt suficient de explicite, fiind posibile cel puțin două interpretări, astfel că problema de drept sesizată reprezintă o chestiune de o dificultate suficient de mare pentru a reclama o rezolvare de principiu pe calea hotărârii prealabile.

65. În considerarea argumentelor expuse, se constată că cerința esențială privind existența unei chestiuni de drept are în vedere o problemă de drept reală, dificilă, care privește interpretarea diferită a textelor de lege invocate.

66. De asemenea, este îndeplinită și cerința ca această chestiune de drept să fie esențială, deoarece de lămurirea ei depinde soluționarea pe fond a cauzei, care are ca obiect, printre altele, plata unei despăgubiri a cărei întindere diferă în funcție de modul de interpretare a sintagmei „*veniturile obținute în perioada respectivă*”.

67. Deopotrivă, în cauză, este îndeplinită condiția noutății. În absența unei definiții a noțiunii de „*noutate*”, verificarea acestei condiții ține de exercitarea dreptului de apreciere al completului investit cu soluționarea sesizării, astfel cum instanța supremă a hotărât în mod constant în jurisprudența sa (spre exemplu, Decizia nr. 1 din 17 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 9 aprilie 2014; Decizia nr. 3 din 14 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 16 iunie 2014; Decizia nr. 6 din 23 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 691 din 22 septembrie 2014).

68. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a decis, în jurisprudența sa anterioară (Decizia nr. 1 din 17 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 9 aprilie 2014; Decizia nr. 3 din 14 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 16 iunie 2014; Decizia nr. 13 din 8 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 518 din 13 iulie 2015), că este îndeplinită condiția noutății atunci când chestiunea de drept își are izvorul în reglementări recent intrate în vigoare, iar instanțele nu i-au dat încă o anumită interpretare și aplicare la nivel jurisprudențial ori dacă se impun anumite clarificări, într-un context legislativ nou sau modificat față de unul anterior, de natură să impună reevaluarea sau reinterpretarea normei de drept analizate.

69. Totodată, cerința noutății poate fi reținută ca îndeplinită și în cazul în care s-ar impune anumite clarificări, într-un context legislativ nou, ale unei norme legale mai vechi (ipoteza așa-zisei reevaluări a interpretării normei).

70. Condiția noutății este îndeplinită în cauză, deoarece dispozițiile legale a căror interpretare se solicită sunt recente, iar hotărârile atașate sesizării și punctele de vedere exprimate de instanțele solicitate în acest sens reflectă interpretări diferite, existând premisele dezvoltării unei jurisprudențe neunitare, subzistând astfel rațiunea declanșării mecanismului hotărârii prealabile.

B. Asupra fondului chestiunii de drept supuse dezlegării

71. Chestiunea de drept ce trebuie dezlegată privește interpretarea sintagmei „*venituri obținute în perioada respectivă*” din cuprinsul art. 527 alin. (1) din O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul administrativ.

72. În temeiul acestui text de lege, „*În cazul în care raportul de serviciu a încetat din motive pe care funcționarul public le consideră netemeinice sau nelegale, acesta poate cere instanței de contencios administrativ anularea actului administrativ prin care s-a constatat sau s-a dispus încetarea raportului de serviciu, în condițiile și termenele prevăzute de legea contenciosului administrativ, precum și plata de către autoritatea sau instituția publică emitentă a actului administrativ a unei despăgubiri egale cu diferența între veniturile obținute în perioada respectivă și cuantumul salariilor indexate, majorate și recalculat și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat funcționarul public.*”

73. Deși întrebarea instanței de trimitere este urmată de sugerarea explicită a două răspunsuri posibile, respectiv interpretarea expresiei „*în sens larg, cuprinzând orice tip de venituri, sau în sens restrâns, cuprinzând doar venituri de natură salarială*”, totuși, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nu este ținută de răspunsurile sugerate, deoarece, pe de o parte, nu sunt singurele răspunsuri posibile, iar, pe de altă parte, niciunul dintre acestea nu este corect, după cum se va vedea în considerentele ce vor fi prezentate în continuare. În plus, Înalta Curte, în virtutea plenitudinii sale de competență, este ținută doar de chestiunea de drept ce formează obiectul întrebării, nu și de răspunsurile sugerate de instanța de trimitere.

74. Chestiunea de drept în discuție prezintă o dificultate reală, deoarece, pe de o parte, sintagma „*venituri obținute în perioada respectivă*” din cuprinsul art. 527 alin. (1) din O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul administrativ este susceptibilă de interpretări diferite, ca urmare a faptului că metodele de interpretare aplicabile textului de lege nu converg către același rezultat (dovadă fiind orientările jurisprudențiale și cele teoretice prezentate în paragrafele 44—51 din prezenta decizie), iar, pe de altă parte, categoria veniturilor este deosebit de diversă.

75. Astfel, din interpretarea literală și din interpretarea logică a dispozițiilor art. 527 alin. (1) din Codul administrativ reiese că

sintagma „*venituri obținute în perioada respectivă*” se referă la toate veniturile obținute între momentul încetării raportului de serviciu și momentul reintegrării efective a funcționarului public.

76. Interpretarea literală are în vedere faptul că textul interpretat afirmă explicit că despăgubirea trebuie să fie egală cu diferența de venituri, și nu cu veniturile integrale pe care funcționarul public le-ar fi obținut în baza funcției publice exercitate.

77. Interpretarea logică se realizează prin aplicarea regulii de interpretare unde legea nu distinge, nici cel care o interpretează nu trebuie să distingă, astfel încât, de vreme ce textul legal interpretat nu distinge între categoriile de venituri obținute, înseamnă că sunt avute în vedere toate veniturile obținute, indiferent de sursa acestora.

78. Însă rezultatul obținut prin aplicarea celor două metode de interpretare menționate anterior este contrar celui ce s-ar obține prin interpretarea istorico-teleologică a dispozițiilor art. 527 alin. (1) din Codul administrativ.

79. Pe de altă parte, este nejustificat să fie luate în calculul despăgubirii venituri obținute de un funcționar public care nu au legătură cu funcția publică, cum ar fi veniturile din moștenire, veniturile din drepturi de autor sau veniturile provenite din activitățile enumerate de art. 429 și art. 462 alin. (2) din Codul administrativ.

80. Interpretarea istorico-teleologică ia în considerare evoluția temporală a reglementării legale a despăgubirii convenite funcționarului public al cărui raport de serviciu a încetat în mod nelegal sau netemeinic, evoluție ce este aptă să dezvăluie scopul urmărit de legiuitor prin reglementarea actuală.

81. Anterior intrării în vigoare a Codului administrativ, despăgubirea era reglementată de art. 106 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici:

„*În cazul în care raportul de serviciu a încetat din motive pe care funcționarul public le consideră netemeinice sau nelegale, acesta poate cere instanței de contencios administrativ anularea actului administrativ prin care s-a constatat sau s-a dispus încetarea raportului de serviciu, în condițiile și termenele prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare, precum și plata de către autoritatea sau instituția publică emitentă a actului administrativ a unei despăgubiri egale cu salariile indexate, majorate și recalulate, și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat funcționarul public.*”

82. În reglementarea anterioară, despăgubirea era întotdeauna egală cu salariile indexate, majorate și recalulate și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat funcționarul public, indiferent dacă funcționarul public a obținut venituri după încetarea raportului de serviciu.

83. O asemenea reglementare crea o necorelare între despăgubire și prejudiciul efectiv suferit de funcționarul public, astfel încât, în majoritatea situațiilor, despăgubirea era mai mare decât prejudiciul produs funcționarului public prin încetarea din motive nelegale sau netemeinice a raportului de serviciu, între momentul acestei încetări și momentul reintegrării sale în funcția publică exercitată.

84. De aceea, prin dispozițiile art. 527 alin. (1) din Codul administrativ, legiuitorul a urmărit restabilirea corelației logice dintre despăgubire și prejudiciu, despăgubirea fiind o formă de reparare a prejudiciului prin echivalent.

85. Prin încasarea despăgubirii, funcționarul public trebuie să se afle în aceeași situație cu cea în care s-ar fi aflat dacă raportul de serviciu nu ar fi încetat.

86. Codul administrativ nu definește noțiunea de „*despăgubire*”, astfel încât, potrivit art. 1 alin. (2), acesta se completează cu dispozițiile Codului civil, care reglementează acest aspect.

87. Conform art. 1.385 alin. (1) din Codul civil, prejudiciul se repară integral, dacă prin lege nu se prevede altfel.

88. De asemenea, în temeiul art. 1.386 alin. (1) din același cod, repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situației anterioare, iar dacă aceasta nu este cu puțință ori dacă victima nu este interesată de reparația în natură, prin plata unei despăgubiri, stabilite prin acordul părților sau, în lipsă, prin hotărâre judecătorească.

89. În consecință, interpretarea sintagmei „*venituri obținute în perioada respectivă*” din cuprinsul art. 527 alin. (1) din Codul administrativ trebuie să țină seama de faptul că despăgubirea este corelată cu prejudiciul, în sensul că nu poate fi nici mai mică și nici mai mare decât echivalentul valoric al prejudiciului.

90. Corelația dintre despăgubire și prejudiciu este cheia esențială în identificarea condițiilor pe care veniturile obținute de funcționarul public, între momentul încetării din motive nelegale sau netemeinice a raportului de serviciu și momentul reintegrării sale în funcția publică exercitată, trebuie să le îndeplinească pentru a se încadra în categoria „*venituri obținute în perioada respectivă*”.

91. Prima condiție pentru ca veniturile obținute să fie luate în calculul întinderii despăgubirii este ca acestea să fie obținute în mod legal (să nu fie supuse restituirii).

92. Existența acestei condiții este impusă de necesitatea asigurării egalității valorice dintre despăgubire și prejudiciu, conform art. 1.385 alin. (1) din Codul civil, egalitate care nu ar mai exista dacă, ulterior stabilirii de către instanța de judecată a întinderii despăgubirii, veniturile obținute de funcționarul public între momentul încetării funcției sale și momentul reintegrării sale efective vor fi restituite, ca urmare a încasării lor nelegale.

93. O a doua condiție este ca veniturile obținute să aibă legătură cu încetarea nelegală a raportului de serviciu, provenind dintr-o activitate care a înlocuit funcția publică.

94. Această condiție ține seama de situația efectivă în care funcționarul public a fost pus prin încetarea, din motive nelegale sau netemeinice, a raportului său de serviciu, fiind nevoit să desfășoare o activitate care să-i asigure mijloacele de subsistență.

95. Pentru a justifica diminuarea despăgubirilor acordate în temeiul art. 527 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ este necesar ca obținerea veniturilor care se iau în considerare să fi fost prilejuită de măsura nelegală dispusă împotriva funcționarului public. Cu alte cuvinte, situația de fapt trebuie să fie de așa natură încât să justifice presupunerea că funcționarul public nu ar fi obținut respectivele venituri dacă ar fi continuat să se afle în raporturi de serviciu cu autoritatea publică.

96. Se includ în această categorie toate veniturile obținute din activități sau situații care ar fi fost incompatibile cu funcția publică deținută, dar și venituri obținute din activități care, chiar dacă nu ar fi ridicat o problemă de incompatibilitate, nu au fost desfășurate de funcționarul public în perioada în care acesta s-a aflat în raporturi de funcție cu autoritatea publică.

97. Pe de altă parte, nu vor fi avute în vedere veniturile care nu au nicio legătură cu faptul încetării nelegale a raporturilor de serviciu, cum ar fi venituri din moșteniri, venituri din cedarea folosinței bunurilor etc. sau venituri obținute din activități pe care funcționarul public le-a desfășurat, prin cumul, și în perioada în care s-a aflat în raporturi de funcție cu autoritatea publică.

98. Concluzionând, dispozițiile art. 527 alin. (1) din Codul administrativ urmează a fi interpretate în sensul că sintagma „*venituri obținute în perioada respectivă*” are în vedere venituri obținute în mod legal între momentul încetării funcției publice și momentul reintegrării efective în funcția publică, care au legătură cu încetarea nelegală a raportului de serviciu, provenind dintr-o activitate care a înlocuit funcția publică.

99. Pentru aceste considerente, în temeiul art. 519, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Oradea — Secția de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 3.575/111/CA/2020* — R, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea dispozițiilor art. 527 alin. (1) din Codul administrativ, sintagma „venituri obținute în perioada respectivă” se referă la venituri obținute în mod legal între momentul încetării funcției publice și momentul reintegrării efective în funcția publică, care au legătură cu încetarea nelegală a raportului de serviciu, provenind dintr-o activitate care a înlocuit funcția publică.

Obligatorie, potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 13 martie 2023.

PREȘEDINTELE SECȚIEI DE CONTENCIOS

ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Elena-Mădălina Ivănescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

